

"Ας είνε. Ό Φώτης σύμως έπέστρεψε εις τὸ ξενοδοχεῖον κακῶς ἔχων. Έφαίνετο γηράσκας κατά δέκα ἔτη.

'Αλλὰ καὶ ἡ Νίτσα ἔκλιε καὶ ωδύρετο ἀκόμη.

— "Ελα, Νίτσα!.. Ετοιμάσου νὰ πηγαίνωμε γιὰ τὸ χωριό μας... Γρήγορα, νὰ προφθάσωμε τὸ μεσημεριανὸ τραίνο..."

Μετ' ὅληγην ὥραν ἀνεγώρησαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Εἰς τὸ βαγόνι, κατὰ σατανικὴν σύμπτωσιν, ἦσαν μόνοι. Κανεὶς δὲν θὰ τοὺς ἤγωχλει.

'Αλλὰ ποῦ πλέον δύναμις καὶ ὅρεις δι' αἰσθηματικὰς διαγύσσεις!.. Έξηκολούθησαν τὸ ταξείδιον ἄφωνοι καὶ μελαγχολικοί, βυθισμένοι τίς οἵδεν εἰς ποικίς σκέψεις περὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἀνθρωπίνων.

"Οταν ἔφθισαν ἂτο νύξ. Εύτυχῶς εἰς τὸν σταθμὸν κανεὶς ἐκ τῶν συμπεθέρων δὲν παρέυρισκετο, διότι καὶ κανεὶς δὲν τοὺς ἐπεριμενεὶς νὰ ἐπιστρέψουν τόσον ταχέως ἀπὸ τὸ γαμήλιον ταξείδιον!

Σιωπηλοὶ πάντοτε, διηθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν των καὶ ἡγυροβόλησαν εἰς τὸν νυμφικόν των Θάλαμον...

'Αλλ' ἀράγε ἦσαν πλέον εἰς κατάστασιν νὰ ἔξκολουθήσουν τὴν τόσῳ μυθιστορικῶς διακοπεῖσαν νύκτα τοῦ μέλιτος;...

ΣΑΤΑΝΑΣ

— 88 —

Τὸ θερμόμετρον καὶ ἡ πενθερά

- Πῶς πάει τὸ βαρόμετρον ποῦ ἀγόραστες;
- Θαυμάσια! Σήμερα πρωῒ - πρωῒ ἔδειχνε τρικυμία...
- Μὰ σήμερα εἴχαμε γαλήνη ...
- Γαλήνη; τί γαλήνη, ἀδελφέ μου, ποῦ πρὸν μεσημεριάση κουβαλήθηκε μουσαράσσοσα στὸ σπίτι ἡ πενθερά μου!